

Наш каляндар

Народны пісьменнік Беларусі **Іван Чыгрынаў** нарадзіўся 21 снежня 1934 г. у вёсцы Вялікі Бор Касцюковіцкага раёна. Ён працягнуў справу Кузьмы Чорнага, Івана Мележа, Васіля Быкава ў стварэнні народнага эпасу, які дакладна выяўляе нацыянальную душу беларусаў, іх менталітэт. Гэта быў таленавіты, самаадданы, непардинарны мастак слова, аўтар шматлікіх мастацкіх і публіцыстычных твораў. І. Чыгрынаў грунтоўна выпісаў Беларусь і беларусаў у віры розных падзеяў. Яго героі адначасова звычайні і незвычайні люди, такіх мы сустракаем у пайсяздзённым жыцці, з імі мы жывем побач – дарослыя і дзецы, сяляне і гарадскія жыхары, гістарычныя постаці і героі Вялікай Айчыннай вайны, якімі нельга не захапляцца, не суперажываць, бо яны «жывыя», натуральныя.

Гадаваўся будучы пісьменнік у рулівай сялянскай сям'і: бацька – старшыня сельсавета, маці – працаўніца-калгасніца. Пазней ён з вялікай удзячнасцю ўспамінаў маці Хадоску Ігнатаўну, на плечы якой клаўся ўвесі ціжар па выхаванні дзяяцей (у сям'і іх было восем). Вялікі ўплыў на становленне яго светапогляду аказаў нацыянальна свядомы дзед Ігнат Міхайлавіч Кажанаў. Дзяцінства Івана Гаўрылавіча, як і многіх пісьменнікаў «філалагічнага» пакалення, было апялене вайной. Потым перажытае таленавіта адлюстрраванае ім у апавя-

даннях ды раманах. Сам мастак слова так акрэсліў месца вайны ў сваёй біографіі: «У вайну хапіла ўсім – і дарослым, і дзецям... На вайну прыпала толькі троі няпоўныя гады майго жыцця, але якраз яна стала галоўнай падзеяй, якая вызначыла на доўгі час маю творчасць».

Дарога да ведаў пачалася яшчэ ў даваенны час: у 1940 г. пайшоў у першы клас Вялікаборскай сямігодкі. Акупацыя перапыніла вучобу, але пасля вызвалення Магілёўшчыны ад фашистыстаў будучы пісьменнік зноў сеў за школьнью парту, і ў 1949 г. пасляхова скончыў сямігодку. Далей вучыцца ў Саматэвіцкай сярэдняй школе. Яшчэ ў школе юнак захапіўся літаратурай, пачаў сам пісаць вершы, таму невыпадкова, што жыццёвымі шляхамі прывёў яго на аддзяленне журналістыкі філфака БДУ.

Пасля вучобы ва ўніверсітэце Іван Гаўрылавіч працаваў у рэдакцыях выдавецтва «Навука і тэхніка» АН Беларусі, часопіса «Полымя», працяглы час быў на кіроўных пасадах у Саюзе пісьменнікаў Беларусі, у складзе дэлегацыі Беларусі ўдзельнічаў у працы XXIII сесіі Генеральнай Асамблеі ААН (1978 г.), з 1987 г. – старшыня праўлення Беларускага фонду культуры, у 1988 г. абіраецца дэпутатам Вярховага Савета БССР, з 1989-га – галоўны рэдактар часопіса «Спадчына».

Паводле трох раманаў («Плач пера-пёлкі», «Апраўданне крыві», «Свае і чу-

жынцы») у 1991 г. на кінастудыі «Беларусьфільм» рэжысёр Iгар Дабраблюбай зняў шматсерыйны тэлевізійны фільм «Плач перапёлкі». І. Чыгрынаў выявіў сябе як таленавіты драматург – ён аўтар п'есаў «Следчая справа Вашчылы», «Чалавек з мядведжым тварам», «Звон – не малітва», «Толькі мёртвия не вяртаюцца», «Прымак» ды іншыя, і як перакладчык «Слова пра паход Ігара-

вы». Уся творчасць пісьменніка – гэта філасофская развагі над гісторычным вопытам беларускага народа, дзе выяўляеца духоўныя стрыжань – ідэя нацыянальнага яднання.

І. Чыгрынаў лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР (1974 г.), у 1994 г. атрымаў званне Народны пісьменнік Беларусі. Ганаровы грамадзянін горада Касцюковічы.

Іван Гаўрылавіч пражыў цікавае, змястоўнае і адначасова няпростае жыццё. Пасля чарнобыльскай катастроfy ў 1986 г. родны куточак І. Чыгрынава быў атручаны радыяцыяй, што прынесла незагойную рану ў сэрца пісьменніка. Зямляк Алесь Пісманкоў прысвяціў старэйшаму калегу верш «Вялікі Бор», у якім выяўляеца трагедыя спакутаванай беларускай зямлі:

Над Вялікім Борам –
Над вялікім горам
Плача ўнебе жораў.
Над палын-травой,
Над зямлёй сівой
Плач праносіць свой.

Урэшце, найлепей пра пісьменніка скажа ягоная творчасць. Таму давайце яшчэ раз і яшчэ разгорнем книгу Івана Чыгрынава ды й перачытаем. Каб адкрыць для сябе штосьці новае.

Подрыхтаваў Лявон ПАЛЬСКІ
На фота Анатоля КАЛЯДЫ:
Іван Чыгрынаў, 1980-я гг.